

ADDENDA ET CORRIGENDA

Video operas manu meae nondum assuetas male in notis quaedam reddidisse; alibi ipse dum brevis esse studui, in obscuritatem prolapsus fui. Haec igitur breviter omnia corrigam.

Libro I. 1. 14. p. 7. Lectio vulgaris erat τὰ τυχόντα καὶ θηρία.

I. 2. 1. p. 13. ἀρκῶντα] Similiter Oeconom. II. 8 οἱ δὲ σοὶ φίλοι πολὺ ἀρκῶντα σὲ μᾶλλον ἔχοντες τῇ ἑαυτῶν κατασκευῇ ἢ σὺ τῇ σῇ.

I. 2. 37. p. 26. In nota postrema col. b. lege: *iratum Anytum*. Deinde lin. 27. lege *tacere non facere*.

I. 3. 14. p. 45. πρὸς τοιαῦτα] Ἀφροδίσια h. l. et sect. 8. non sunt res venereae, vt interpretatur Ernesti, sed amores vel masculi vel foeminei, aut amasii. Ita παιδικὰ sunt amasii, amores masculi. Hinc sect. 8 ἀφροδισίων καλῶν. et in Oecon. XII. 13 οἱ τῶν ἀφροδισίων δυσέρωτες. Et amorem quidem masculum Socrates in Symposio Xenophontis Platónico per aemulationem opposito aperte et multis argumentis improbat: Contra Antisthenes, fidelissimus auditorum Socratis ibidem IV. 38 ita de se profitetur: ἦν δέ ποτε καὶ ἀφροδίσιασαι τὸ σῶμά με δεηθῆν, ἔτω μοι τὸ παρὸν ἀρκεῖ, ὥστε αἷς ἂν προσέλθω, ὑπερασπάζοντά με, διὰ τὸ μηδένα ἄλλον αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι. Hinc loci huius sententia ita constitui debet. Ab initio sect. 8 contra amorem masculinum disputavit Socrates; hanc vero disputationem concludit iis verbis nunc, quae de amoribus masculis et foemineis possumus interpretari. Sed comparato loco Symposii intelligitur, ἀφροδίσια ea, qualia h. l. iuuentuti incontinenti concedit, non suadet, Socrates, esse omnino foeminea, amores prostibulorum vilium et turpium. Ipsum vero Socratem satis immunem ab utriusque amoris usu et culpa praestat oratio Xenophontis quamuis figurata. Vuluiuagae autem Veneris usum, si tum immanis illa Veneris pestis Americana innotuisset, ipse adeo indulgentissimus Socrates defendisset auditoribus suis. Hinc corriges quae vel ipse vel Zeunius nimis ieiune vel obscure ad h. l. docuerat.

Libro II. 1. 26. p. 89. col. b. l. 32 et 33. lege *mares* bis pro *mores*.

II. 10. 4. p. 145. col. b. lin. 7. lege: *Lolio*.

Lib. III. 4. 11. p. 163. col. b. lin. 4. lege: *nihil* tamen magis.